

Vilniaus Universiteto
TARPTAUTINIŲ SANTYKIŲ IR POLITIKOS MOKSLŲ INSTITUTAS

VU TSPMI VIRTUALAUS TARYBOS POSĖDŽIO
PROTOKOLAS

2017-02-27 Nr. T-2017-4

Posėdžio pirmininkas: prof. dr. Gediminas Vitkus.

Posėdžio sekretorė: VU TSPMI administratorė Indrė Jovaišytė.

Dalyvavo: Marijuš Antonovič, Justinas Dementavičius, Viktorija Gailiūtė, Dovilė Jakniūnaitė, Algimantas Jankauskas, Dominykas Kaminskas, Žilvinas Martinaitis, Vygantė Mizgerytė, Vitalis Nakrošis, Nerija Putinaitė, Ainė Ramonaitė, Margarita Šešelgytė, Deividas Šlekys, Gediminas Vitkus.

Darbotvarkė:

A. Jokubaičio monografijos „Filosofas kaltina mokslininkus: arba kas blogai su politikos mokslu?“ teikimo dalyvauti geriausios Universiteto socialinių ir humanitarinių mokslų sričių mokslininkų publikacijos rinkimuose.

SVARSTYTA. A. Jokubaičio monografijos „Filosofas kaltina mokslininkus: arba kas blogai su politikos mokslu?“ teikimas dalyvauti geriausios Universiteto socialinių ir humanitarinių mokslų sričių mokslininkų publikacijos rinkimuose. HSM srityje galima nominuoti monografijas/studijas arba Lietuvos istorinių šaltinių leidinius.

2016 metais pasirodė viena TSPMI mokslininkų parengta monografija – A. Jokubaičio „Filosofas kaltina mokslininkus: arba kas blogai su politikos mokslu?“. Kita monografija – Konstantino Andrijausko, nors bus išleista su 2016 metų data, vis dar yra spaudoje. Iš kitų knygų, 2016 metais taip pasirodė A. Jankausko et al. sudaryta Lietuvos politinės minties straipsnių rinktinė „Lietuva, kurios nebuvo: pilnutinės demokratijos svarstymai ir vertinimai“.

Argumentai surašyti priede Nr. 1.

NUTARTA: Pritaria siūlymui 11 Tarybos narių, nepritaria – 2, susilaiko vienas narys.

Posėdžio pirmininkas

prof. dr. Gediminas Vitkus

Posėdžio sekretorė

Indrė Jovaišytė

Dėl publikacijos nominavimo VU apdovanojimui už reikšmingus mokslo pasiekimus.

Siūloma: Remiantis VU Rektoriaus 2014 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. R-12 patvirtintu Vilniaus universiteto mokslininkų skatinimo už reikšmingus mokslo pasiekimus tvarkos aprašu, teikiama ši publikacija dalyvauti geriausios Universiteto socialinių ir humanitarinių mokslų sričių mokslininkų publikacijos rinkimuose:

Alvydo Jokubaičio „Filosofas kaltina mokslininkus : arba kas blogai su politikos mokslu?“, Naujasis Židinys – Aidai, 2016.

Renkant geriausią Universiteto socialinių ir humanitarinių mokslų sričių mokslininkų publikaciją, remiamasi šiais kriterijais: „nacionalinis ar tarptautinis monografijos, studijos reikšmingumas“ arba „sudaryto, parengto fundamentalaus (...) Lietuvos istorinio šaltinio kritinis ištirtumas ir mokslinis tekstologinis parengimas, šaltinio publikacijos reikšmingumas Lietuvos ir tarptautiniu mastu.

Alvydo Jokubaičio monografijoje apmąstomas modernusis politikos mokslas ir jo prielaidos – ir tai daroma plėtojant ir įvertinant Leo Strausso straipsnyje „An Epilogue“ išdėstytų kritinių prieš politikos mokslą nukreiptų argumentų apmatus. Knygoje ne tik išryškinama neartikuluota tariamai neutralaus politikos mokslo politinė filosofija, bet ir mokslinio mąstymo apie politiką praktinės implikacijos. A. Jokubaičio monografijoje dėstoma originali Leo Strausso idėjų interpretacija, paremta plačiu politikos studijų lauko išmanymu.

Monografija yra reikšminga dėl kelių priežasčių:

(1) Ji į lietuvišką diskusiją įveda jau ne pirmą dešimtmetį vykstančią ir vis naujas formas įgaunančią polemiką prieš pozityvistiškai orientuotus politikos mokslus, taip skatindama šios disciplinos atstovus reflektuoti savo tiriamąją veiklą, tiek jos galimybes, tiek ribas. Politikos studijų „sumokslinimas“ visada susilaukdavo kritiškos reakcijos, o pastaroji garantavo, kad neva „gamtamokslinio“ metodo perkėlimas į politikos studijas nebūtų mechaniškas, bet reflektuotas.

(2) Ši knyga pateikia argumentų, kurie skatina permąstyti ir galimai revizuoti metodologines politikos mokslų prielaidas, politikos mokslų ir politinės praktikos santykį, taip pat ir politikos studijas kaip universitetinio mokymo dalyką. Toks postūmis yra itin aktualus šiomis dienomis, kai socialiniai mokslai, taip pat ir politikos mokslai, vis labiau pradeda orientuotis į moksliskumo ir tarptautiškumo „idealus“ – išreikšdama kritišką požiūrį į tokius idealus, ši knyga nebūtinai galutinai juos sukritikuoja. Gerokai svarbiau yra tai, kad pasiūlydama sistemingą kritiką ji sudaro galimybę sąmoningai, o ne mechaniškai, įsipareigoti tam tikrai politikos mokslų vizijai.

Apibendrinant, ši knyga turi potencialą prasmingai prisidėti prie tolesnės politikos mokslų disciplinos raidos Lietuvoje.